

LAK - HATÁS

Kollégiumi online magazin

2014. április II/2.

25 éves a FEKOSZ

- Vezetőképző Debrecenben
- Asztalitenisz kupa
- Tömegközlekedve megéri?

- Főzzünk együtt
- Vámpír Rosé
- KVK Gödöllőn

TARTALOMJEGYZÉK

AVAGY MIRŐL OLVASHATSZ EBBEN AZ ÚJSÁGBAN

Köszöntő	1. oldal
Rendezvényeink - Kollégiumi Vezetők Kollégiuma	2. oldal
Rendezvényeink - Vezetőképző Debrecenben	4. oldal
Rendezvényeink – Asztalitenisz Kupa	7. oldal
Mit nézzünk meg ma este?	9. oldal
Zöld sarok	10. oldal
Hogy ne cseszd el? – Receptek még kezdőknek is	12. oldal
Vámpír Rosé	13. oldal

Kedves Olvasó!

Először is szeretném megköszönni a szerkesztőcsapat nevében azt a sok pozitív visszajelzést, melyet első számunk megjelenése után kaptunk. Remélem, hogy most sem fogunk senkinek sem csalódást okozni, és legalább olyan lelkesen fogadjátok, mint az előző számunkat.

Miről olvashattok jelen számunkban? Felidézzük a FEKOSZ által szervezett asztalitenisz kupa eseményeit, bepillantást nyerhetünk a márciusi vezetőképző három fantasztikus napjába, ezenkívül tömegközlekedünk, levest főzünk, filmet nézünk és olvashatunk vámpírokról.

Üljetek ki lappal, tablettal, okostelefonnal egy szép napsütéses délután a parkba, kollégiumotok elé és olvassátok legalább olyan szeretettel ezt a számunkat, mint amilyennel mi készítettük.

RENDEZVÉNYEINK

KOLLÉGIUMI VEZETŐK KOLÉGIUMA - GÖDÖLLŐ

A múlt a jövő kapuja

Minden szervezetnek fontos mérföldköve a visszaemlékezés. Ez az év a Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetségének éve, hiszen idén ünnepli fennállásának 25 évét.

2014 tavasza jelentős szerepet töltött be a FEKOSZ életében. A márciusi vezetőképzőt egy áprilisi emlékülés követett, mely a jövő terveiről és a múlt felidezéséről szólt. A legutóbbi találkozót is erre a két pontra lehetett lebontani, természetesen a fő figyelmet az emlékezés vonta magára. De itt az idő, ülünk fel az emlékek vonatára és idézzük fel a történeteket. A gödöllői helyszín egy plusz érzelmi síkot adott az eseménynek. 25 éve itt került először fontolóra, hogy kellene valami olyan szervezetet létrehozni, mely összefogja az ország fiataljait a kollégiumok által. Minden kollégista az otthon meleg szeretetéből kikerülve belekerül egy olyan új környezetbe mely lehetőségeket és egy utat tár elé a felnőtté válás felé.

Az április 17-i Kollégiumi Vezetők Kollégiuma a *Szállásoltatási lehetőség a felsőoktatási kollégiumok részére* és *25 éves a FEKOSZ* pontokból tevődött össze. A megjelent tagokat és a meghívott vendégeket Bodzáné dr. Ágota Gabriella köszöntötte, majd Pappné Balaskó Mónika vázolta a szállásoltatási lehetőségeket, mely egy közös oldalról szólt, ami lehetőséget ad a kollégiumban lakóknak, oktatóknak és dolgozóknak egy másik kollégiumban való kedvezményes szállásfoglalásról. Az előadást követő kérdések és vélemények hatására 2014. június 1-vel bevezetésre kerül.

RENDEZVÉNYEINK

KOLLÉGIUMI VEZETŐK KOLÉGIUMA - GÖDÖLLŐ

Az ebédszünetet követően megkezdődött a visszaemlékezés. Rohanó világunk egy pillanatra megállt dr. Bujáki Gábor emlékei hallatán. Érezni lehetett a hangján, hogy örömmel emlékszik vissza a 25 éve történetekre. E vonalat követte Sándor László, Nagy Lajos, Balogh József, dr. Kádasi Tibor, Novák János és Haraszi László is. A FEKOSZ-ban átélt élményeikről beszéltek a hallgatóságnak és így egyre közelebb értünk a FEKOSZ jelenéhez. Az emlékezők mondandójuk végén bölcs tanácsokkal látták el a fiatalokat. Az emlékek vonala a jelenhez ért, amikor Hegedűs Imrét a jelenlegi elnököt kérték fel, hogy ossza meg gondolatait.

Egy születésnap elengedhetetlen kelléke a születésnap tortája, melyet 3 fiatal hozott be a terembe. A Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetségének idősebbjei és fiataljai együtt ettek abból a tortából, melyet az alapító és a jelenlegi elnök közösen vágott fel, ezzel szimbolizálva azt, hogy fontos megőrizni emlékeinkben a múltat.

RENDEZVÉNYEINK

VEZETŐKÉPZŐ DEBRECENBEN

1. Előkészítés (expoziáció)

Annak érdekében, hogy a Tisztelt Olvasó teljes képet kaphasson a történetünkről, utólagos engedelemmel eltekintենék az in medias res kezdéstől, és onnét folytatnánk a dolgot, ahol a legutóbbi számban befejeztük, Gödöllőn. Ugyanis itt hangzott el először az a mondat, hogy „A következő vezetőképző valószínűleg Debrecenben kerül megrendezésre.” A szemünk már akkor felcsillant, hogy hazai terepen mozoghatunk majd, pedig akkor még nem is tudtuk, hogy mi vár ránk...

Folytassuk tovább Budapesten, csak hogy a Kedves Olvasó is láthassa, hogy azért mi nem csak egyszer egyszer találkozunk, és nem csak vezetőképző keretében. Szóval Hallgatói Kollégiumi Vezetők Kollégiuma szakmai találkozója alkalmával, hosszas beszélgetés után egyértelművé vált számunkra, hogy ez a Vezetőképző kicsit más lesz, mint az eddigiek, hiszen a szervezés oldaláról is belekóstolhatunk az élvezetekbe. Így utólag már nagy a szánk, de azért be kell vallanunk, egy kicsit megijedtünk a feladattól, hisz hiába szerveztünk már számtalan programot a saját kolinkban, ez mégis csak új terepet és új embereket jelentett számunkra.

Az első megbeszélés után már tudtuk, hogy nem lesz itt semmi gond, mert nagyon jó csapat verbuválódott össze. A szakmai programok a DEMEK szakemberei jóvoltából már adottak voltak, így a mi vállunkat nyomta annak a súlya, hogy a foglalkozásokon kívül is felejthetetlen élményekkel gazdagodjanak a résztvevők. A remek csapatnak köszönhetően gördülékenyen mentek a dolgok és el is érkezünk a rendezvény előtti estéhez. Nem volt más, hátra, mint a programok egyeztetetése, pontosítása (Ki? Mikor? Hol? Mit?), valamint a „welcome csomagok” összeállítása. Szinte a Mikulás ajándékgyárában éreztük magunkat, mint a kis Manók serényen, összehangoltan, jókedvűen pakoltuk össze a meglepetéseket.

RENDEZVÉNYEINK

VEZETŐKÉPZŐ DEBRECENBEN

2. Bonyodalom

Lassan indult a pénteki nap, de annál gyorsabban pörögtek az események délután: megnyitó az *Auditórium Maximumban*, köszöntők, csoportkép, egyetem túra, csoportbeosztás és máris a trénerekkel találtuk magunkat szemben a csoportfoglalkozáson. A pénteki szakmai program az ismerkedéssel telt, leginkább a nevéké volt a főszerep, amelyeket a teljesség igénye nélkül egy rövid történelmi visszatekintésben mutatnánk be a *Drága Olvasónak*. Egyszer régen, nem is olyan régen egy 'Ágón keresztül vezetett be minket Árpi fejedelem hazánkba, akinek a kedvenc Szakácsa Tejfölös Csiga ragut készített. Ezek után megtanította a Kicsinek, hogy hogyan kell azt Uri módra elfogyasztani. A többieknek Kassa-n csak kacska jutott, de szerencsére senki sem Harizott meg érte.

Estére a *Klinika Moziba* fújta össze az embereket a „Tavaszi szél”. Mindig is csodáltuk a vezetőképzők erejét, hogy az ország különböző pontjairól érkező, sokszor egymásnak idegen embereket így összehozza. Jó társaságban, oldott hangulatban együtt harcolhattunk Tibi bácsi pöttyös labdáiért, és énekelhettük a régi nagy slágereket.

3. A cselekmény kibontakozása

Szombat reggel a balladai homály volt kivehető a tekintetekből, de a trénereknek hála hamar „felszakadozott a felhőzet” és rájöttünk, hogy milyen sokszínű társasággal van dolgunk, hiszen nem mindenki csupán kék és (narancs)sárga. Beszélhetnénk hosszasan az Internetről, de inkább lássuk tőmondatokban a délelőtti eseményeit.

Három csoportba osztva dolgoztunk a DEMEK munkatársaival. Szegény lelkész kivételével túlélünk egy atomtámadást. Beszéltünk az előítéletekről. Sokat megtudtunk a függőségekről. Szó esett a másságról. Összességében tanultunk az ezekkel kapcsolatos problémák és előforduló konfliktusok kezeléséről. Szituációs játékban ki is próbálhattuk a tanultakat.

4. Tetőpont

Ebéd után felfedeztük Debrecen belvárosát. Borbás József kalauzolásában még mi „debreceni diákok” is sok érdekességet tudtunk meg a Cívis városról. Valószínűleg sokak nevében mondhatjuk, hogy a hétvége egyik legemlékezetesebb pillanata ez után következett: időutazás a nosztalgia villamossal.

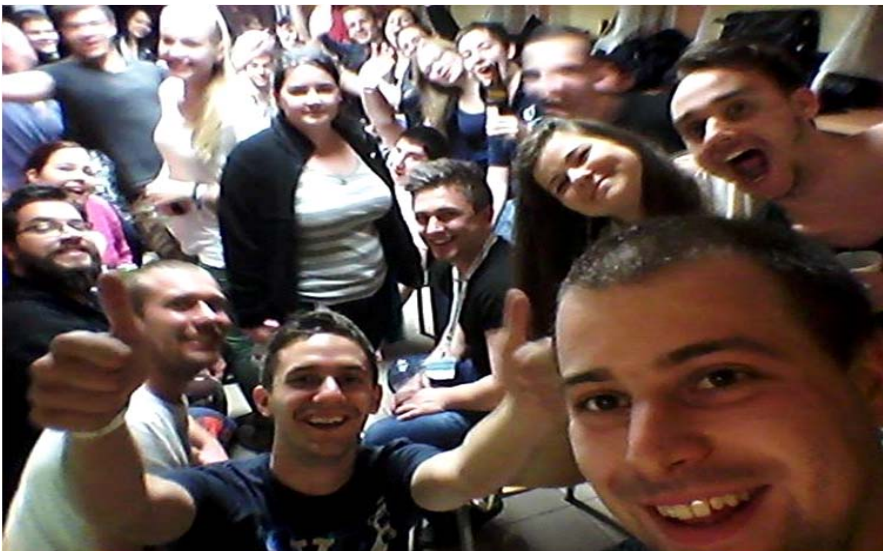
Délután a harmadik etapban teszt segítségével megismerhettük saját taktikánkat a konfliktusokban és egészen elmélyedtünk a témában. Ezen kívül említést tettünk a stresszről és annak következményeiről, próbáltunk helyes stressz kezelő technikákat összegyűjteni.

RENDEZVÉNYEINK

VEZETŐKÉPZŐ DEBRECENBEN

Vacsora után mindenki a Magashegyi Underground koncertre készült, vagy selfie-t készített minden szembejövővel, vagy készülődés közben készített selfie-t. Az utóbbi volt a legjellemzőbb. Ezek után már mondanunk sem kell, hogy a koncert és az este további része is fergeteges hangulatban telt. Így pár nap után visszanézve a képek is erről árulkodnak.

5. Megoldás → Következtetés

A viccet félretéve nagyon hasznos volt ez a hétvége, hiszen nem csupán hozzánk hasonló tevékeny emberekkel ismerkedhettünk meg, hanem az ő tapasztalatikon keresztül rengeteget tanulhattunk és új ötletekkel gazdagodtunk, amelyek hozzájárulnak nem csupán személyes fejlődésünkhöz, de kollégiumi életünk gördülékenyebbé tételéhez is.

6. Ráadás fejezet

Így a végére érve szeretnénk megköszönni Hegedűs Imrének a lehetőséget és bizalmat. Valamint minden résztvevőnek, hogy a legjobb kedvét hozta el magával Debrecenbe. Reméljük, hamarosan találkozunk!

Dóra és Emma

RENDEZVÉNYEINK

ASZTALITENISZ KUPA

2013. október 26-án (szombat) immár ötödik alkalommal került megrendezésre, a Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetsége „Asztalitenisz Kupa” Sportversenye Budapesten, a Pénzügyőr Sportegyesület Dr. Müller György Asztalitenisz Szakosztály Szállás utcai termében.

Az esemény megnyitásakor Balogh József kollégiumigazgató, főszervező (Óbudai Egyetem) köszöntötte a megjelenteket, illetve ismertette a csoportbeosztásokat, és a verseny szabályait. Mondandójában kiemelte, hogy nagy öröm a szervezők számára, hogy egy komoly rangos versennyé nőtte ki magát az esemény, majd mindenkinek sportszerű versenyzést kívánt.

A FEKOSZ Tagkollégiumai részére kiírt versenyre 12 csapat, összesen 34 fő jelentkezett az ország minden részéről, de nagyon sokan kísérték el szurkolóként is hallgató társaikat. A résztvevők „FEKOSZ Asztalitenisz Kupa 2013.” feliratú pólót, szendvicset, ásványvizet kaptak a szervezőktől a napi kihívások elviseléséhez, és ajándékba emléknék. A versenykiírás értelmében az egyéni első négy helyezettje, és a legeredményesebb csapat került díjazásra.

A verseny selejtezői öt asztalon, 4 db 6 fős, és 2 db 5 fős csoport kialakításával körmérkőzéses formában zajlottak. A szakmai színvonal emelése érdekében a versenybizottság elnöki feladatait Legényei Pintér Csaba, a Pénzügyőr Asztalitenisz Szakosztály szakedzője látta el, segítői, akik a versenybírói feladatokat látták el pedig, Kardos Gyula és Balogh József kollégiumigazgató (Óbudai Egyetem) az egyesület sportolói voltak. Hamar kiderült, hogy igen erős mezőny gyűlt össze. Színvonalas, igen komoly labdamenetekkel tarkított szettek és mérkőzéseket játszottak a versenyzők. A 16-os főtáblára minden csoportból az első és a második helyen végzett, illetve a 4 db 6 fős csoportból a harmadik helyezett sportolók kerültek föl, ahol már egyenes kieséses formában folytatódott a verseny.

A végeredmény a következőképpen alakult.

Egyéni verseny eredménye:

I. helyezett: Kaszás Árpád „SZEKOLI” csapata

Széchenyi István Egyetem Hegedűs Gyula Kollégium

II. helyezett: Bíró Bálint „SZIE Gödöllő” csapata

Szent István Egyetem Gödöllői Kollégiumok

III. helyezett: Zhang Jiang „PingVÚKPong” csapata

Debreceni Egyetem TEK Vámospércsi úti Kollégium

RENDEZVÉNYEINK

ASZTALITENISZ KUPA

IV. helyezett: Oláh Zsófia „Tarka” csapata

Budapesti Corvinus Egyetem Tarkaréti Kollégiuma

Csapatkupa verseny győztese:

„SZIE Gödöllő”

a Szent István Egyetem Gödöllői Kollégiumok csapata

A helyezetteknek járó díjakat, amely egy érem, a csapat esetén kupa, oklevél és egy ajándékosár volt, Haraszti László kollégiumi referens, a FEKOSZ Ellenőrzési Bizottságának elnöke (Pannon Egyetem) adta át, gratulációja mellett megköszönve mindenkinek a részvételét és a sportszerű versenyzést.

A sportesemény beváltotta a hozzáfűzött reményeket, hiszen mindenki jól érezte magát és szép emlékekkel gazdagodva térhetett haza saját felsőoktatási intézményébe, illetve annak Kollégiumába.

Budapest, 2013. október 27.

Balogh József s.k.

Óbudai Egyetem kollégiumigazgató

Pénzügyőr Sportegyesület

főszervező

MIT NÉZZÜNK MEG MA ESTE?

Mostani filmajánlónkban szintén igyekszünk a sokszínűsége törekedni, hogy mindenki találjon legalább egy kedvére való alkotást. Nehéz választás után egy brit vígjáték, egy amerikai akciófilm és egy magyar film dráma kerültek be a hármashba. Lássuk, melyek ezek?!

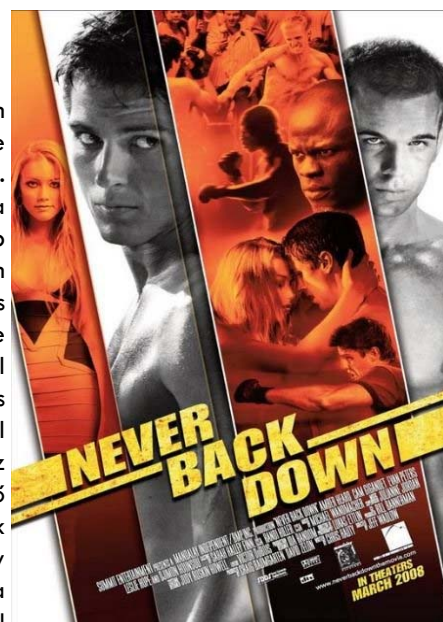
Ígazából szerelem (Love actually)

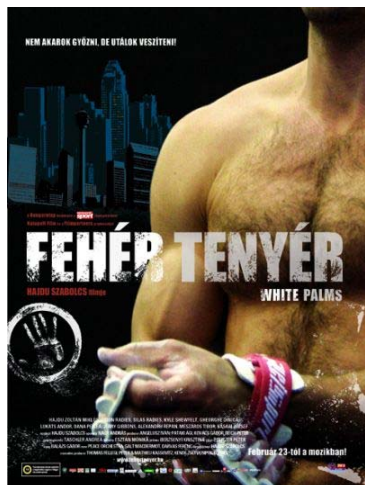
Noha a karácsony és a várakozás már „rég” elmúlt, így (megkésve) egy igazi ünnepi, szerelmi, de egyben családi történetet ajánlok. Bizonyára nagyon sokan ismerik – ők nézzék meg újra nyugodtan, hisz megunhatatlan –, de azok kedvéért, akik nem; figyelem! Richard Curtis 2003-as vígjátéka az angolok (ha lehet ezt mondani) legnagyobb „fogása”. Ezt jelzi, hogy 2004-ben a legjobb férfi mellékszereplő BAFTA-díját Billy Nighy nyerte, valamint további két BAFTA és két Golden Globe jelölést is magáénak tudhat az alkotás. De hogy mitől is olyan jó ez a film? Lássuk csak. A témája egy nemtől, kortól, hovatartozástól, vallástól, anyagi helyzetétől (egyszóval mindentől) függetlenül mindenkit érintő dolog: a **szeretet/szerelm**. Annak rendje és módja szerint megjelenik az „első pillantásos”, a szenvedélyes, a plátói, az egy-éjszakás, a beteljesületlen, a reménytelen és az igaz szerelem is. Ahogy egy sokszereplős sztárparádében szokás; mindenki ismer mindenkit vagy rokona a másinak, így futnak össze a szálak. Igen, sztároknak is dűskálunk, csak hogy néhányat említsek: **Hugh Grant, Colin Firth, Liam Neeson, Alan Rickman vagy Keira Knightley**. Mindezt ágyazzuk be karácsony idejére (ami elvégre a szeretet ünnepe), hintsük meg egy csipet humorral és kész az eddigi legszerethetőbb karácsonyi film.

Sose hátrálj meg (Never back down)

Bizonyára mindenki érezte már azt a különös érzést egy film után, hogy „bárcsak én is képes lennék rá”, vagy hogy „én is ilyen akarok lenni”, majd energiával telve pattant fel a székből. Jeff Wadlow 2008-as akciófilmjével sincs ez másképp. Kezdetben úgy tűnik, hogy a szokásos, slamosz sztori kerül terítékre: egy csonka család új helyre költözik; anyagi nehézségekkel néznek szembe; az anya több állásban dolgozik; az új fiúnak be kell illeszkednie, de már rögtön az elején összetűzésbe keveredik egy helyi bandával; ráadásul épp a legmenőbb és legkeményebb fickó gyönyörű barátnője tetszik meg neki. Így hát nem is tehetne mást, minthogy felkér edzőjének egy veterán, visszavonult küzdősport edzőt, akivel idővel barátságot kötnek és aki felkészíti őt a végső összecsapásra. Történetvezetés szempontjából egyáltalán nem kiemelkedő a film. Csakhogy azok a részek, ahol embert próbáló helyzetekbe kerül főhősünk (**Sean Faris** alakításában), épp azok az igazán mélyenszántó, átérezhető és emberi momentumok. Hogy minden néző elégedett legyen, a csinos lányos kívül az izmos férfi testek, valamin az ütős zenék sem maradhatnak el. Garantálom, hogy ezután a film után még a lányok is úgy fogják érezni, hogy „adjatok egy bokszszakot, ezt én is akarom csinálni”! És a legfontosabb? Tanuld meg kontrollálni a tested, az indulataidat és főként az agyadat! Légy kitartó és sose hátrálj meg!

Fehér tenyér (White palms)

Hajdu Szabolcs neve hallatára az embernek nem biztos, hogy elsőre ez a film ugrik be. Ám olyanok mellett, mint a **Bibliothèque Pascal** vagy az **Off Hollywood**, a **Fehér tenyér** is nagyszerű alkotása. A 2003-as film dráma nem kevesebb mint hat díjat zsebelt be a 39. Magyar Filmszemlén 2006-ban. A történet valahol a '90-es évek elején kezdődik, amikor a kis Dongót (**Hajdu Zoltán Miklós**) családja és zarnok edzője élsportoló tornásznak nevelik. Ám hiába a tehetség és mindenféle adottság, az erőszak és verés hatására a fiú megszökik. Tizenkilenc év csend után Kanadába hívják edzőnek, ahol meg kell küzdeni emlékeivel és önmagával. Ő is olyan keménykezű edző lesz-e, mint amilyen az övé volt?! Ráadásul beletörök a biciskája egyik diákjába, aki beképzelt, lusta és semmire nem hajlandó. Így jut arra az elhatározásra, hogy újra „ringbe száll”. Edzeni kezd, minek hatására diákja is kedvet kap, s végül nem csak barátok, de ellenfelek is lesznek a versenyeken. A film igazán emelkedett pillanatai az élet nagy elhatározásait, a közös edzést és az akarat győzedelmét bemutató jelenetsorok. Érdekes, hogy a szereplők önmagukat játsszák: **Hajdu Zoltán Miklós** és **Kyle Shewfelt** az életben is tornászmester és tanítványa, Shewfelt egyébként a 2004-s olimpián talajon aranyérmét is nyert.

Besenyei Csilla

TÖMEGKÖZLEKEDÉS vs. SAJÁT JÁRMŰ

A hulladék után rátérnék a következő mind globális, mind lokális problémára, a közlekedésre. A mai modern, rohanó világunkban mindenki siet valahova a legkülönbözőbb okokkal. Munkahely, iskola, család, kikapcsolódás, stb. Természetesen mindenki a saját igénye és pénztárcája függvényében választja meg az eszközt, amivel közlekedik. Sajnálatos módon a különféle közlekedési módok és eszközök különböző hatással vannak környezetünkre. Ebben a Zölds(z)arok cikkben megpróbálom felsorolni a különféle közlekedési módokat előnyökkel, hátrányokkal együtt .

Kategórián kívül említeném meg a közlekedés legegyszerűbb, legolcsóbb és leglassabb formáját, a saját lábunkat. Tulajdonképpen remek módszer rövid távok leküzdésére, ráadásul olcsó „karbantartani”, nem igényel üzemanyagot. Városon belül ideális, természetesen csak akkor, ha időben elindulunk.

Amennyiben a tömegközlekedést kombináljuk a lábunk használatával, relatíve gyorsan és költséghatékonyan tudunk eljutni célunkhoz, legyen az bármerre a városban, vagy az országban. Természetesen a tömegközlekedésnek is megvannak a maga hátrányai, sajnálatos módon, mind a vonatokon, mind a buszokon tapasztalhatjuk első kézből, hogy miért is TÖMEGközlekedés. Vannak túlszűfolt járatok, különösen reggel illetve délután, de ha eltekintünk attól a kényelmetlenségtől, hogy „heringparti” zajlik a buszokon, ill. a vonatokon, akkor egy relatíve gyors, és olcsó formája ez a közlekedésnek. És persze a lényeg a környezet. A tömegközlekedésnél, bár ugyanúgy üzemanyagot használ, mint a saját jármű egy része, lényegesen kevesebb a károsanyag kibocsátás, mintha ugyanaz a mennyiségű személy a saját gépjárművével menne a munkába.

A saját járművek használata széles skálán mozog a tömegközlekedéshez képest. Kezdvé a kerékpártól a személygépjárműig.

Kezdeném a sort mindenki kedvenc –szerintem legkörnyezetkímélőbb- járművével, a kerékpárral. Rengeteg fajta kerékpár létezik manapság az utakon mountain bike, bmx, hibrid, trial, országúti, fixi stb. Természetesen ezek különböző felhasználási célra lettek tervezve, ennek ellenére összeköti őket az, hogy relatíve olcsók, nem igényelnek üzemanyagot, a meghajtóerőért mi magunk vagyunk felelősek. Nem szennyezik a levegőt, könnyű őket karban tartani. Egyedül a rossz idő, ami korlátozhatja az embert a használatában, illetve a ruházat. Ennek ellenére sikeres kampánysorozat indult Magyarországon a Magyar Kerékpáros Klub szervezésében. ami a Bringázz A Munkába! Nevet kapta. További információért kattints ide: <http://kerekpárosklub.hu/bam> .

Következőnek említeném a mopedeket, robogókat valamint a motorokat. Ezek gyorsak, kis fogyasztásúak városon belüli közlekedésre kiválóak. Ennek ellenére azt kell, hogy mondjam, hogy gyorsaság szempontjából egy kerékpáros leghagyhatja a motorizált kétkerekűeket a városi forgalomban. Hátránynak tartom továbbra is, hogy rossz időjárás esetén nem igazán praktikus ötlet munkába menni tető nélküli járművel, hacsak az ember nem fanatikusán kétkerékpárti.

ZÖLD SAROK

TÖMEGKÖZLEKEDÉS vs. SAJÁT JÁRMŰ

Végezetül pedig a személygépjármű. Rengeteg előnye van, kényelmes, nem ázik meg az ember, gyors, nincs tömeg, nincs akkora kosz, mint a tömegközlekedés járművein, ezekkel nem igazán lehet versenyezni. Lássuk a hátrányokat, nagyobb fogyasztás, forgalmi dugó, magasabb környezetterhelés, zaj, kihasználatlanság. Az egyik ilyen problémára a kihasználatlanságra van is megoldás, például a különféle telekocsi hálózatok, amik remek alkalmat nyújtanak ismerkedésre. Ellentétben a tömegközlekedés alkalmával tapasztalható némaságra, természetesen vannak kivételek.

Személyes véleményem szerint a legkörnyezettudatosabb megoldás rövid távú városi közlekedésre a saját lábunk illetve a kerékpár használata. Továbbá ott van ugye mindenki „béemvéje” is, hiszen egy kétszáz méteres távért teljesen fölösleges beindítani a kocsit, vagy akár egy motorkerékpárt is. Végezetül pedig egy kép az internetről, csupán összehasonlításként:

HOGY NE CSESZD EL?

RECEPTEK MÉG KEZDŐKNEK IS

Hirtelen felindulásból elkövetett LEVES

Hozzávalók:

1 fej vöröshagyma

1 sárgarépa

1 húsleveskocka

10-15 kis csiperke

megfelelő mennyiségű csigatészta

víz

ízlés szerint só, bors

Elkészítés:

A hagymát kockára vágjuk és odatesszük pirulni-párolni, mellécsapjuk a felszeletelt sárgarépát. Miközben ez pirul, felszeleteljük a gombafejeket. Mikor már eléggé megpuhult a sárgarépa akkor a gombát is beletesszük a lábosba.

Adhatunk hozzá egy kevés vizet, hogy párolódjon, de a gomba sok vizet enged magából, szóval elég annyi, hogy ne kapja meg. Ha megpárolódott a gomba, akkor megtöltjük a lábost vízzel (személy szerint ezt egy kisebb lábasba készítettem, mivel nincs fazekam, így körülbelül 2 liter vizet adtam hozzá). Beledobtam a leveskockát, borsoztam, chiliztem kicsit ízlés szerint. És gyakorlatilag kész is.

A tésztát természetesen külön főztem hozzá.

Most jöjjenek a képek:

VÁMPÍR ROSÉ

I. Pincérnek születni kell

1. Közveszélyes

Pinczér Bálint óriási fékcsikorgásra kapja fel a fejét a Londoni repülőtér előtt, ahogy az utána rohanó alakot majdnem kórházi kosztra ítélte egy Aston Martin. Megfordulván látja, hogy az egyetemen szerzett legjobb barátja, Arlie az.

A sötétbarna hajú fiú lihegve támaszkodik meg térdein Bálint előtt, majd öklét tartja utazótáskáját szorongató barátjának:

- Ezt majdnem itt hagytad – emeli Arlie fejét mosolyogva, majd Bálint tenyerébe pottyant egy karikagyűrűt.
- Egek, fater kinyírt volna! Kösz Arl, jövök neked egyel, ha nem kettővel.

Mindketten nevetnek egy jót a tegnapi eszeveszett házibuli emlékére, ahol Bálintot búcsúztatták, ugyanis levelet kapott apjától, miszerint „takarodó van haza az első járattal”. Azonban hamar Bálint arcára fagy a vigyor, amikor meglátja a mellettük elhaladó fiatal lányokat, akik átszűrő tekintettel súgnak össze, majd rögtön mögöttük egy idős házaspárt, akik fintorogva tekintenek rá. Arlie jól tudja, miről is van szó, miközben barátja gyámoltalan és értetlen, majd bosszús tekintetén ismét mosolyra húzza száját.

- Már megszokhattad volna, főleg Angliában.
- „Nézd azt a huligánt, biztos veszélyes...”, mi?
- Hát, eleinte én sem kötöttem volna beléd.
- Mégis te voltál az első, aki odajött cigit kérni.
- Ja... de nem dohányzol. Ki hitte volna? – veregeti hátba Arlie barátját.

Okkal nézhatték Bálintot bajkeverőnek. Haja oldalt és hátul rövidre túrva géppel, feje búbján pedig az égnek áll melírozott, világosbarna koronája. Felhúzza ujjára a karikagyűrűt, amit igazából csak azért hord, mert az apjától kapta, kiválóan passzol karika fülbevalójához, meg a kézfejen díszelgő tetováláshoz.

– De most komolyan, hogy születhet valaki ilyen hajjal? – tör ki a görcsös röhögés Arlie-ból, miközben Bálint idegeskedve lesüti szeméit. – Ki hinné, hogy ez a természetes hajszíned? Sőt, lemerem fogadni, még rendes fodrász nem is látott! Meg akkor miért így vágatod? Könyörgöm, legalább a fülbevalót ne hordanád hozzá, meg minek a tetkó? Csak ront a helyzeten...

– A hajam zavarban az alvásban, ha nem vágnám le, de a tetejét csak meghagytam, mert szeretem, amikor a pipik beletúrnak a dús frizurámba – mókásan ökölpacsizik Arlie-val, majd komoran folytatja. – Utóbbi sztori meg hosszú, már mondtam – veszi le Bálint gesztenyebarna szeméit barátjáról, majd tovább indul. – Viszont le fogom késni a gépem.

– Ó tényleg! – követi Arlie. – Ígértél nekem két sztorit, ami pont a tetoválásról meg a fülbevalódról szól.

– Az előbbi egyáltalán nem nagy szám. Mióta az eszemet tudom, a kézfejemen van – tekint Bálint frusztráltan az apró, telített kaszára a bőrén. – Apám még sosem mondta el, hogyan került oda, de ami még érdekesebb, a lézeres kezelés annyit ért, mint halottnak a csók.

VÁMPÍR ROSÉ

Miközben átvágnak az embertömkelegen, Arlie furcsán ráncolja szemöldökét, de semmi logikus magyarázat nem jut az eszébe.

– Te eddig is misztikum voltál a hajad miatt. Egyáltalán melyik szülő olyan beteg, hogy a csecsemőjét befizeti egy fasza kis tetkóra? Na és a fülbevaló?

Bálint sóhajok közepette kezd bele, miközben megnézi a nagy kivetítőn gépét. Időben indul.

– Sosem meséltem édesanyámról, ugye?

– Negatív – teszi tarkóra Arlie kezeit.

– Életemben kétszer láttam. Egyszer a tévében ismertem fel a hírekben, de csak mint háttérelém volt ott egy tüntetésen. Azelőtt pedig a születésnapomra jött el, ha jól emlékszem, a hetedikre.

– És mi köze a fülbevalódhoz?

– Hogy mi? Kérlek szépen, ha fogalmazhatok így, anyám nem ribanc.

Arlie ijedten ragadja magához a szót:

– Nem értem mire akarsz kilyukadni, de én ezt egy percig sem állítottam!

– Nem az. Mert ő egy világméretű, hordozható ribanc, ha fogalmazhatok így.

Megfagy a hangulat, miközben Bálint leteszi poggyászát a futószalagra, majd Arlie-hoz fordul, kezét tartva búcsúzól. Arlie viszont nem fog vele kezét, mondván még elkíséri egy darabon.

– Kifejtenéd?

– Szerintem ő maga sem tudja hány gyereket szült már a világ különböző pontjain, hány férfinak, miközben a kis világkörüli útján éli ki magát. És elvileg mindig szerelemből. A fülbevalókat születésnapomra kaptam tőle, mert úgy emlékezett, lány vagyok és Biankának hívnak. Valami lányos dísz volt a végén, de azt letéptem, így lett belőle egy egyszerű karika.

– Ha ennyire bosszant, miért lövted ki a füled, csak hogy hordhasd?

Bálint némán fordul Arlie-hoz, most már tényleg eljött a búcsú ideje. Kezet ráznak, sőt, meg is ölelik egymást testvériesen.

– Ezt én sem tudom – súgja Bálint barátja fülébe, majd egymástól eltávolodva, megveregeti vállát. – Vigyázz magadra.

– Te is, te huligán!

Arlie végigkíséri szemével, ahogy Bálint eltűnik az emberek között, majd megkönnyebbülve indul el a kijárat felé.

– Azért egy anya, mégiscsak anya, nem igaz? Nem te vagy közveszélyes haver, hanem a lány szíved, az!

Végre hátrahagyhatom ezt az országot. Bálint kényelmesen dől hátra ülésében, majd beteszi fülhallgatóit. Ha már úgylis hazamegyek, hallgathatnék egy kis hazait. Vajon mennyit változott Debrecen? Ezen és hasonló

VÁMPÍR ROSÉ

kérdéseken filozofál, ám mégis gondterhelten hunyja le szemeit, nem is sejti, hogy mekkora bosszúságot okozva ezzel a mellette álló csinos hölgynek.

– Elnézést!

A hölgy, aki inkább egy fiatal lány, a londoni időjárás viszontagságai ellenére lengén öltözött. Világoskék, fehérfodros szegélyű ruháját megigazítja, miután levette ugyanilyen színű apró kalapját.

– Uram, elnézést! – emeli fel kicsit lágy hangját, természetesen Bálint nem hallja a gerinctépő rocknak hála.

Egyedül az előtte ülő idősebb úrra lesz figyelmes, vagyis annak tátogására.

– Tessék? – veszi ki a fülhallgatókat, amitől az idegen férfinak leesik az álla.

– Hogy lehetsz ilyen pofátlan, kölyök? A hölgy le szeretne ülni! – fordul előre morogva. – Ezek a huligánok egyáltalán nem tudják, mi az etikett!

Bálint halántékán kicsattan egy ér, és alig tudja visszafogni magát, hogy visszaszóljon, amikor a lány ismét közbeszól:

– Ne haragudj, én csak...

– Ha?! – fordul felé haragosan Bálint, majd azonnal befogja a saját száját, amikor elé tárul a szituáció. – Ó, ne haragudj, én csak... – veszi le hátizsákját a mellette lévő ülésről. – Csak addig raktam fel, amíg előhalásztam a lejártszómat, én... én... nem szoktam feltenni a táskámat az ülésre, az bunkóság!

A mondat második fele leginkább az előtte ülőnek szól, miközben fogcsikorgatva teszi le táskáját a lábai közé.

– Ugyan, egy percre sem állítottam ezt – huppan helyére a lány, majd kotorászni kezd retiküljében.

Bálint nyugtatgatja magát, hogy valóban igazat mond útitársa, és nem gondol hasonlókat, mint a férfi. Bár ez sokat nem rontana amúgy is rossz hírnevén, és ezek a gondolatai menten el is szállnak, amikor jobban megnézi a lányt, aki vékonyka, hófehér kezeivel kotorászik valami után. Arcába omló, szőkésbarna hullámos fürtjeit keskeny hangon fújja fel, ami miatt Bálint bekönnyezik a visszanyelt nevetés miatt. *Mégis ki ad ki ilyen aranyos hangot, miközben arrébb fújja a haját?* Ám a könnyeket hamar felszárítja a nyers megdöbbenés, amikor egy fémes flaskát ragad meg utastársa. Nem is maga a tárolóedény, ami gyanús, hanem az abba gravírozott apró kasza, amit tövisrózsák ölelnek körül. Bálint most nem a nevetés miatt nyel hatalmasat. Hirtelen saját tetoválására szegeződik tekintete, épp nem látván, hogy a lány letöröl egy, az állán végiggördülő cseppet. A lány ijedten tekint Bálintra, de azonnal megnyugszik, ahogy észreveszi a tetoválást a fiú kézfejen.

– Hú, most megijedtem. Komolyan azt hittem, lebuktam – öltögeti nyelvét Bálint útitársa. – Mondhattad volna már az elején, hogy te is Pincér vagy.

Azzal a flaskát Bálint ölébe dobja, mondván kifogyott, töltsé újra.

– Mégis miből gondolod, hogy újratöltöm...? VÁRJ CSAK! Honnan tudod a nevem?!

– A neved? – kíváncsiskodik a lány.

VÁMPÍR ROSÉ

– Épp most mondtad ki, hogy Pinczér!

– Igen, azt mondtam Pincér. Mert hogy a kézfejedon lévő tetoválás, meg a korod erre utal. Vagy talán nem te vagy az új Pincérem? Azt gondoltam, a Cromwell házat szolgálod, ne haragudj. De akkor ki az urad, úrnőd? Talán az öreg az? – emeli kezét a lány, hogy megpaskolja a Bálint előtt ülő morgó férfit, de Bálint még időben elkapja a csuklóját, hiszen nem akar már megint összetűzésbe keveredni az idegennel.

– Nézd, nem tudom, honnan ismersz, de ez a pincéres poén gyenge volt. Az lenne az utolsó meló, amit elvállalnék... Oké, talán a közmunka lenne az utolsó – Bálint fejét rázza, mert teljesen eltért attól a témától, ami őt foglalkoztatja.

– Szóval, mi ez? És milyen Cromwell házról beszéltél? – emeli a kézfejét, mutatván tetoválását.

– Igaz, még be sem mutatkoztam! Ennyi tisztelet ezért az alattvalóknak is jár... – tartja kézfejét csókra a lány. – Letícia Cromwell.

Bálint inkább nem él a lehetőséggel, ezért egyszerűen kezét ráz vele.

– Pinczér Bálint. Most pedig... – szeretné befejezni mondatát, de csak szemet szúr neki, hogy Letícia görcsölve a nevetéstől, az előtte lévő ülés hátának támasztja homlokát.

– Ne már! A vezetékneved ugyanaz, mint a rangod?! Mennyi ennek az esélye? De egyébként bátor vagy, hogy mindezek ellenére ennyire kifejezed lázadó éned – mutogat Letícia Bálint hajára és fülbevalójára.

– És én még nem értettem miért van rossz érzésem, amiért haza kell mennem Debrecenbe – törődik bele a helyzetébe a fiú, amitől Letícia arcára kiül a döbbenet.

– Vlad Draculra! Rossz gépre szálltam! – azzal még a leszállás előtt kicsatolja biztonsági övét, majd elsiet helyéről.

Bálint szóhoz sem jut az eddigiektől, amikor észreveszi, hogy a flaska nála maradt. Felpattan, hogy Letícia után rohanjon, amikor orrát megcsapja az erős szag. Figyelme középpontjába a flaska szája kerül, amit orrához tart, majd beleszagol. VÉR?

Folyt. köv. a következő számban

MINDEN, AMI MÉG FONTOS LEHET

FEKOSZ

**Adója 1%-val támogassa Ön is a
Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetségét!**

Adószám: 19637231-1-43

Felelős kiadó: Hegedűs Imre (FEKOSZ elnök)

Főszerkesztő: Stion Éva

Cikkírók: Bessenyei Csilla, Csermely Gábor, Csöndes Ádám, Czesznák Pál, Fejes Dóra, Krajnyák Emma

A borítót készítette: Hegedűs Szabolcs

LAK - HATÁS 2. szám, 2014. április